

Enhed
Forvaltningsjura

Sagsbehandler

Koordineret med

Sagsnr.
2016 - 292

Doknr.
308726

Dato
04-02-2016

Vederlagshenvendelse fra Favrskov Kommune om befordringsgodtgørelse til og fra midlertidigt arbejdssted

1. Baggrund

Social- og Indenrigsministeriet har modtaget en telefonisk henvendelse fra Favrskov Kommune angående et kommunalbestyrelsesmedlems ret til befordringsgodtgørelse.

Det er oplyst, at det pågældende medlem som led sit ansættelsesforhold er midlertidigt udstationeret i en afstand af ca. 200 km fra kommunalbestyrelsens mødested. Efter det oplyste finder udstationeringen sted i perioder af fleres dages varighed.

Favrskov Kommune ønsker ministeriets vurdering af, om kommunen kan yde befordringsgodtgørelse i følgende fire situationer:

1. Kørsel i egen bil fra bopæl til det midlertidige arbejdssted, når udstationeringsperioden påbegyndes,
2. Kørsel i egen bil fra det midlertidige arbejdssted til kommunalbestyrelsens mødested,
3. Kørsel i egen bil fra mødestedet tilbage til det midlertidige arbejdssted, og
4. Kørsel i egen bil fra det midlertidige arbejdssted tilbage til bopælen, når udstationeringsperioden afsluttes.

2. Retsgrundlag

Reglerne om befordringsgodtgørelse findes i § 16, stk. 10, litra a, i lov om kommunernes styrelse (lovbekendtgørelse nr. 769 af 9. juni 2015). Bestemmelsen har følgende ordlyd:

"Stk. 10. I forbindelse med deltagelse i de i stk. 1, litra a-f, nævnte møder m.v., ydes der til kommunalbestyrelsesmedlemmer
a) befordringsgodtgørelse og godtgørelse for fravær fra hjemstedet,"

Af Social- og Indenrigsministeriets vejledning nr. 9 af 9. februar 2007 om vederlag, diæter, pension mv. for varetagelsen af kommunale hverv fremgår bl.a. følgende af afsnit 4.1.1. om befordringsgodtgørelse:

"[...]"

Uanset, at der ikke i lovens § 16, stk. 10, er fastsat begrænsninger i kommunernes pligt til at yde befordringsgodtgørelse, antages det, at bestemmelsen først og fremmest tager sigte på transport fra bopælen til det sted, hvor det kommunale hverv udøves.

Der vil dog efter bestemmelsen tillige være krav på godtgørelse af transportomkostninger fra et arbejdssted eller et andet opholdssted til mødestedet. Dette gælder også, selv om ar-

bejdssted eller opholdssted ligger uden for kommunegrænsen, hvis det under hensyn til transporttiden og de dermed forbundne udgifter må anses for naturligt, at den pågældende deltager i mødet m.v.

Det må imidlertid antages, at kravet på befordringsgodtgørelse har sammenhæng med den mødepligt, der følger af det borgerlige ombud. Har kommunalbestyrelsesmedlemmet ikke mødepligt, og er medlemmet dermed ikke forpligtet til at varetage hvervet, har kommunalbestyrelsesmedlemmet ikke krav på befordringsgodtgørelse.

Ministeriet har i en konkret sag udtalt, at en afstand på 45 km fra arbejdssted til mødested ikke i sig selv medførte, at der ikke var mødepligt ved kommunalbestyrelsesmøder m.v., og der ville derfor i en sådan situation være pligt til at yde befordringsgodtgørelse til den pågældende kommunalbestyrelsesmedlem, der kørte fra arbejdsstedet for at deltage i et møde og returnerede til arbejdsstedet.

Der er derimod ikke adgang til at godtgøre transportomkostninger, hvis medlemmet har lovligt forfald, f.eks. på grund af bortrejse i forbindelse med arbejde eller ferie. Det bemærkes i den forbindelse, at det er antaget, at sommerhusophold o. lign. ikke kan anses som lovligt forfald, medmindre opholdet skyldes forhold, der kan opveje det borgerlige ombud, f.eks. forretninger, ferie og sygdom, herunder hos nære pårørende.

Der kan endvidere være situationer, hvor medlemmet henset til afstanden mellem arbejdsstedet eller opholdsstedet uden for kommunegrænsen og mødestedet og de dermed forbundne meget omfattende rejseudgifter ikke har mødepligt. Det kan være tilfældet, hvis medlemmet arbejder eller opholder sig i en meget betydelig afstand fra mødestedet, f.eks. i Bruxelles.

Der kan endvidere være situationer, hvor medlemmet henset til afstanden mellem arbejdsstedet eller opholdsstedet uden for kommunegrænsen og mødestedet og de dermed forbundne omfattende rejseudgifter har mødepligt uden at have krav på befordringsgodtgørelse. Dette kan være tilfældet, hvis medlemmet uden at have lovligt forfald opholder sig i betydelig afstand fra mødestedet.

Ministeriet har i en konkret sag fundet, at en afstand på 200 km fra et sommerhus til det sted, hvor det kommunale hverv udøvedes, ikke fritog et kommunalbestyrelsesmedlem, der var pensioneret, fra mødepligt, når vedkommende uden at holde ferie m.v. opholdt sig i sommerhuset. Ministeriet fandt imidlertid videre, at der var tale om så betydelig afstand, at kommunen ikke var forpligtet eller berettiget til at godtgøre de hermed forbundne befordringsudgifter.

[...].

§ 16, stk. 11, i lov om kommunernes styrelse, omhandler de godtgørelser, som kommunalbestyrelsen kan beslutte at yde uden at være forpligtet hertil. Bestemmelsen har følgende ordlyd:

"[...]

Stk. 11. Kommunalbestyrelsen kan beslutte at yde de i stk. 10 nævnte godtgørelser til kommunalbestyrelsens medlemmer i forbindelse med udførelse af de i stk. 1, litra g, nævnte aktiviteter. Kommunalbestyrelsen kan endvidere beslutte at godtgøre andre udgifter, som er forbundet med kommunalbestyrelsesmedlemmernes deltagelse i de i stk. 1 nævnte møder m.v., eller beslutte at yde anden støtte i forbindelse hermed.

[...].

Følgende fremgår af afsnit 4.1.2. om anden godtgørelse i Social- og Indenrigsministeriets vejledning nr. 9 af 9. februar 2007 om vederlag, diæter, pension mv. for varetagelsen af kommunale:

"Efter § 16, stk. 11, i loven kan kommunalbestyrelsen beslutte, at der til et medlem, der udfører de i § 16, stk. 1, litra g, nævnte aktiviteter, skal ydes de godtgørelsestyper, der er nævnt i § 16, stk. 10, litra a-c, dvs. befordringsgodtgørelse, godtgørelse for fravær fra hjemstedet, godtgørelse af dokumenterede, nødvendige udgifter forbundet med et fysisk handicap og godtgørelse af dokumenterede, nødvendige udgifter til pasning af syge nære pårørende.

Beslutningen om at yde de nævnte godtgørelser kan træffes fra gang til gang. Såfremt beslutningen træffes generelt, må det være en forudsætning, at det er præcist angivet, hvilke aktiviteter der skal begrunde udbetaling af godtgørelser. Det er således ikke tilstrækkeligt at henvise til, at alle aktiviteter, der er omfattet af § 16, stk. 1, litra g, kan begrunde udbetaling af godtgørelse.

Kommunalbestyrelsen kan endvidere beslutte at godtgøre andre udgifter, som afholdes i forbindelse med et medlems varetagelse af kommunale hverv, eller beslutte at yde anden støtte i den forbindelse. Kommunalbestyrelsen kan f.eks. beslutte at godtgøre udgifter til telefon, telefax, internetadgang, avishold m.v. eller beslutte at stille lokaler eller pc til rådighed.

Ministeriet har i en konkret sag meddelt, at betaling for et kommunalbestyrelsesmedlems behandling for alkoholmisbrug ikke er omfattet af § 16, stk. 11, da støtten ikke findes at have en sådan nær sammenhæng med udførelsen af de aktiviteter, som den pågældende varetager i sin egenskab af kommunalbestyrelsesmedlem, som må kræves for at yde støtte i medfør bestemmelsen.

Tilsvarende har ministeriet udtalt, at bestemmelsen ikke giver hjemmel til, at en kommune afholder udgifter til betaling af forsikringspræmien for en sundhedsforsikring for kommunalbestyrelsesmedlemmerne, der dækker udgifter til operationer.

Bestemmelsen er ikke til hinder for, at der fastsættes et maksimumbeløb, inden for hvilket støtte kan ydes – f.eks. avisabonnement til én avis".

3. Vurdering

Social- og Indenrigsministeriet lægger til grund, at de møder, som medlemmet deltager i, er omfattet af § 16, stk. 1, litra a-f, i lov om kommunernes styrelse.

Social- og Indenrigsministeriet lægger endvidere til grund, at medlemmet har haft positive udgifter til befordring, herunder at medlemmets arbejdsgiver ikke har afholdt eller godtgjort udgifterne.

Efter § 16, stk. 10, litra a, er det en grundlæggende forudsætning for, at kommunalbestyrelsen er forpligtet til at yde befordringsgodtgørelse, at transporten er begrundet i varetagelsen af det kommunale hverv. Bestemmelsen giver ikke hjemmel til at yde befordringsgodtgørelse for transport, der er begrundet i private formål.

Efter § 16, stk. 11, 2. pkt., er det ligeledes en forudsætning for, at kommunalbestyrelsen kan beslutte at yde befordringsgodtgørelse, at støtten har en nær sammenhæng med udførelsen af de aktiviteter, som den pågældende varetager i sin egenskab af kommunalbestyrelsesmedlem.

Social- og Indenrigsministeriet bemærker, at de transportudgifter, der knytter sig til situationerne omtalt i afsnit 1, nr. 1 og nr. 4, ikke i tilstrækkelig grad er forbundet med varetagelsen af det kommunale hverv. Ministeriet vurderer således, at kommunen, hverken med hjemmel i § 16, stk. 10, litra a, eller § 16, stk. 11, 2. pkt. kan yde godtgørelse for transportudgifter i disse situationer.

Som anført i ovennævnte vejledning, tager § 16, stk. 10, litra a, først og fremmest sigte på transport fra bopælen til det sted, hvor det kommunale hverv udøves.

Det fremgår ligeledes af ovennævnte vejledning, at der dog efter bestemmelsen tillige vil være krav på godtgørelse af transportomkostninger fra et arbejdssted eller et andet opholdssted til mødestedet. Dette gælder også, selv om arbejdssted eller opholdssted ligger uden for kommunegrænsen, hvis det under hensyn til transporttiden og de dermed forbundne udgifter må anses for naturligt, at den pågældende deltager i mødet mv.

Kommunalbestyrelsesmedlemmers krav på befordringsgodtgørelse har sammenhæng med kommunalbestyrelsesmedlemmets mødepligt. Der må derfor foretages en vurdering af, om medlemmet har mødepligt og dermed også har krav på befordringsgodtgørelse.

Mødepligten modificeres af, at et medlem kan have lovligt forfald. F.eks. kan afstanden mellem arbejdsstedet og mødestedet medføre, at der foreligger lovligt forfald og dermed ophør af kommunens pligt til godtgørelse af befordringsudgifter. Lovligt forfald kan f.eks. foreligge som følge af pligter i medfør af ansættelsesforhold eller lignende.

Som det fremgår af ovennævnte vejledning, har ministeriet tidligere udtalt, at en afstand på 45 km fra arbejdsstedet til mødestedet ikke i sig selv kan medføre, at der ikke er mødepligt ved kommunalbestyrelsesmøder mv.

Social- og Indenrigsministeriet har også tidligere udtalt, at en afstand på ca. 200 km. ikke fritog et kommunalbestyrelsesmedlem, der var pensioneret, for mødepligten, da vedkommende ikke havde lovligt forfald. Ministeriet fandt imidlertid, at der var tale om en så betydelig afstand, at kommunen ikke var forpligtet eller berettiget til at godtgøre de hermed forbundne befordringsudgifter.

Social- og Indenrigsministeriet finder, at afstanden på ca. 200 km. mellem arbejdsstedet og mødestedet må anses for så betydelig, at medlemmet har lovligt forfald. Det må i den forbindelse tillægges betydning, at udstationeringen sker som led i et ansættelsesforhold.

På den baggrund er det således Social- og Indenrigsministeriets opfattelse, at der heller ikke med hjemmel i § 16, stk. 10, litra a, eller § 16, stk. 11, 2. pkt. kan ydes godtgørelse for de transportudgifter, der knytter sig til de i afsnit 1, nr. 2 og nr. 3 omtalte situationer.

Ovenstående konklusion meddeles telefonisk til Favrskov Kommune.